Heinrich Schütz: MUSIKALISCHE EXEQUIEN, opus 7, Dresden 1636

I. Concert:

Nøgen kom jeg engang af Moderskødet,
nøgen skal jeg atter engang fare heden;
hvad HERREN har givet, vil HERREN nu tage,
hans hellige Navn skal ske al Lov og Tak. (Job 1,21)

HERRE GUD FADER i Himlen, forbarm dig over os !

KRISTUS er mig Livet, Døden er mig en Vinding. (Filp.1,21)

Kom og se, her er GUDS Lam, som bærer Verdens Synd. (Johs.1,29)

JESUS KRISTUS, du GUDS SØN, forbarm dig over os !

Lever vi, saa lever vi for HERREN;
naar vi dør, saa skal vi dø for HERREN;
saavel i Livet som i Døden tilhører vi HERREN. (Rom.14,8)

HERRE GUD HELLIGAAND, forbarm dig over os !

Saaledes elskede GUD Verden, at han gav sin eenbaarne Søn,
for at alle de, som vil tro ham, ikke skal fortabes,
men skal for evig faa Del i Livet. (Johs.3,16)

Han taled til sin kære Søn:
Nu vil jeg mig forbarme.
Drag ud, mit Hjertes Krone skøn,
vær Frelser for den arme
og fri ham ud af Syndens Nød
og dræb for ham den bitre Død
og lad med dig ham leve ! (Luther 1523, dansk 1529, Grundtvig 1837)

Det Blod, JESUS KRISTUS, GUDs SØN har udgydt,
renser enhver for alle Synder. (1.Johs.1,7b)

Ved ham er os tilgivet
al Synd, saa vi faar Livet
og skal i Himlen have
hans rige Naadegave. (Ludwig Helmbold)

Borgerskabet har vi i Himlen;
og derfra kan vi vente som Frelser JESUS KRISTUS, vor Herre;
han forlener skrøbeligt Kød med Herlighed,
saa det bliver lige med hans opstandne Legeme. (Filp.3,20-21)

Vort Liv er her en Jammerdal,
Angst, Nød og Møje, Sorg og Kval.
Vi færdes her en trælsom Tid,
spækket med Slæb og Slid,
og hver en Stund er Kampe og Strid. (Johann Leon)

Er jeres Synd end saa rød som Blod, skal den dog blive hvid som Sne;
har den saa Skarlagens-Farve, blir den dog saa hvid som Ulden.
(Esajas 1,15)

Ved Badet og ved Bordet
vi tager ham paa Ordet.
Med Troen HELLIGAANDEN
os leder trygt ved Haanden. (Ludwig Helmbold)

Gaa nu ind, mit Folk, i Bønnens Kammer, luk Døren til efter dig
og skjul dig dér for et lille Øjeblik, saa forgaar den store Vrede.
(Esajas 26,20)

De retfærdiges Sjæle er i HERRENS haand, og ingen Kval kommer dem nær.
I de uforstandiges Øjne er de at regne som Dødens, og deres Bortgang
betegnes som en Pine, deres Endeligt som en Tomhed;
men de skal finde Hvile. (Visdommens Bog 3,1-3)

Har jeg ene dig, HERRE, begærer jeg ikke Himlen og Jorden.
Forsmægter Sjæl og Legem mig end, er for evig, min GUD,
du mit Hjertes Trøst og min Del. (Psalme 73,25-26)

Han er for Verdens Folkeslag
en klar Stjerne,
der vil lede dem ved Nat og Dag
fra det fjerne,
som han vogter sit Israel 1524
med Fred og Fryd saa gerne. (Luther, dansk 1529) -(Luk.2,32)

Halvfjerdsindstyve Aar er vort Liv,
og da højest firsindstyve Aar;
naar det var allermest rigt og stort,
saa bød det blot paa Arbejd og Møje. (Psalme 90,10)

Vort Levneds Tid er svag og kort,
snart maa herfra vi drage;
os kalder Døden hastig bort
fra Smerte, Sorg og Plage.
I denne Verdens Jammerdal
er idelMøje, Slid og Kval,
snart er du mæt af Dage. (Johannes Heune, 1566)

Jeg véd, min Løser lever dog;
til sidst vil han, min Forsvarer,træde frem paa Jorden,
og naar da mit Legems sønderslidte Hud forlængst er borte,
skal jeg fra hentæret Krop se HERREN. (Job 19,25-26)

Af Døde du opstanden est,
i Graven jeg ej bliver;
din Himmelfart mig trøster mest
og Dødens Frygt bortdriver.
Og hvor du er, jeg kommer did
at bo hos dig til evig Tid,
saa gaar jeg bort med Glæde. (Nicolaus Herman;
Hans Thomissøn 1569)
GUD, dig slipper jeg ej, før du gir mig Haab. (1.Mos.32,28)

Nu siger han: Kom hid til mig,
tag evigt Liv til Gave!
Jeg led den bitre Død for dig,
at du den Arv skal have;
nu er jeg din, og du er min,
min Bolig skal og være din,
ej Fjenden skal os skille. (Luther; Grundtvig/C.J.Brandt)

II. MOTET:

GUD, dig attraar jeg ene,
og har jeg kun dig, jeg ønsker ej andet.
Lad end mit Kød og Hjerte forgaa
saa skal dog du, GUD, være for evig Sjælens Trøst og min Lod.
(Psalme 73,25-26)

III. CANTICUM BEATI SIMEONIS:

HERRE, nu lade du din Tjener bortfare salig, som du har lovet,
thi mine Øjne fik nu Lov at skue din Frelse,
som du naadig har beredt for Jordens Slægter,
et Lys, som gir Hedninger Klarhed
og gir Glans til dit Folk Israel. (Lukas 2,29-32)

Seraphim et Beata Anima: Salig er de døde, om de gaar bort i HERREN,
de hviler fra deres Møje,
for deres Gerning følger efter dem;
i GUDS Haand er de forvaret,
og til dem naar ingen Kval. (Johs.Aabenb.14,13)

Teksten tilrettelagt ved
Poul Pedersen.